

Haydar Doğan

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

28.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Haydar Doğan (1968 -)

1968 yılında Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik Nahiyesinde doğmuşum. Küçük yaşlarda babam yoksulluk nedeniyle gurbete çıkmış. İlk zamanlar Antep ilinde hamalcılık, sonraki yıllarda da Almanya'ya gitmiş. İlkokulu Köyüm olan Balhacı'da okuduktan sonra, Orta öğrenimimi İstanbul'da, teyzemlerde tamamladım. Kavacık Ortaokulu ile Paşabahçe Ferit İnal Lisesi'nden sonra Yüksek Öğrenimimi Yıldız Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümünde, 1995 yılında tamamladım. Karaköy ve Eminönü'de seyyar satıcılık yaptım okul tatillerinde. Ülkemizde yaşanan savaşa, sistemin bir bireyi olarak katılmamak için yurtdışına çıktım. 1995 yılından itibaren, mastr yapmak için geldiğim Almanya'da yaşıyorum. Halen Almanya'nın Wuppertal şehrinde taksi şoförlüğü yapıyorum. Meslek örgütlenmemizi tamamlamak için, Wuppertal Taksi Şoförleri Derneği'ni kurma çalışmalarına başladım. Yakında kuruluş işlemleri tamamlanacaktır.

Alışmak Zor

sahte gülüşler içinde yaşıyorum
etrafım ışıklı bir dünya
hiç de ısınmadım bu ellere
başımı alıp varsam anadolu'ma
içime çeksem seni doya doya

programlanmış bir robot gibiyim
kalk borusu ötmeden açılır gözlerim
daha güneş bile ısınmadan
sokaklara düşerim

insandım kendi insanımın yanında
acımı paylaşan
sevincime ağız dolusu gülen
soframa ekmek koyan

şimdi gel gör halimi
görmeni öyle istiyorum ki
sen terkettin kaldın yerinde
ben de vurdum kendimi yaban ellere
gel de gör halimi
ne sensizliğe alıştım
ne de buraya

Haydar Doğan

Alman Malı

Biraz güneş görmesin Şu Almanlar
Atarlar kendilerini hemen çayırlara
Dolar bütün sokak kafeleri
Merdivenlerde uçuŐur etekleri genç kızların.

Genelde tek kalmıŐlardır yaŐlıları
EŐlerini vermiŐlerdir toprağa
Ve yaŐamıŐlar çoğu da iki cihan harbini
Hala taŐırlar ilerinde o korkuyu.

Balkonlarında eksik olmaz iekleri
Ve her bayramda mezar ziyaretleri
Öyle bağlılar ki vatanlarına
Kabul etmezler Hitler'i.

Kedi köpek hemen hemen her evde bulunur
Sokaklarda raŐtanılmaz bunlara
Tek sevmediğim Şey bunlarda
Bir hatırlarını sormaz çocukları.

En büyük değerleri Firmalarıdır
Gururla bakarlar Mercedese,
Ve tatildir düŐünceleri bütün yıl
Aylar öncesinden bellidir gidecekleri yer.

Haydar Doğan

Amcam'a

Erken yakalandı amcam amansız hastalığa
Bu illet de nerden geldi şimdi başımıza
Daha üçüne bile girmedi oğulcuğu
Kimin bıyığıyla oynayacak şimdi.

Tam üç yıl sürdü tedavisi
Gitmediği doktor kalmadı
İlaçla doldurdular beynini
Fayda etmedi.

Mertti, gözü karaydı
El yada ayak olsa kesip atardım derdi
Ama neyleyim ki bu meret tam beyinde.

Hiç yitirmedi son ana kadar umudunu
Nedir ki bu, yırtarım kefeni
Daha ev apacağım köye
Balo'yu sünnet ettireceğim
Davul çalacağım üç gün üç gece
Halaya kendim duracağım.

Daha yeni çıkmıştı temelli gurbete üstelik
Gerçi bütün çocukluğu gurbetti Adana'da, Mersin'de
Ve dağlardı delikanlılığında gurbetin adı
Pusu da yedi arkadaşlarından
Kurşuna da geldi
Kurşun attığı da oldu
Kırmadı ama kimsenin camını bir gece vakti
Traşsız çıkmadı insanların arasına.

İki ekim önce geldi kara haberi
Soluğu köyümde aldım hemencecik
Amcam gelecek dağlarımıza
Belki bana kızacak kuzuları erken çıkarmadım diye
Belki helva getirecek şehirden
Arabasına alır belki bütün çocukları gezdirir
Gazoz alır hepimize.

Güneş de ne sıcak olurmuş bu Mayıs ayında
Dağlarda daha küme küme karlar
Nereye gitmiş insanlar
Taş mı yağmış tarlalara.

Bir uçak dolusu insan geldi cenaze ile gece vakti
Böyle mi varacaktın toprağına be amca
Yakıştı mı şimdi sana böyle gelmek
Bak, çan sesleri bunlar dağlardan gelen
Sen gelmeden çıkardık bütün koyunları dağlara
Ay da bir tepsi gibi açılmış gökte
İgdeler bütün kokularını salmışlar rüzgara.

Haydar Doğan

Basit Yaşamlar

Hiç büyümek istemezdim yaşadıklarımın sonra
Ne güzeldi kuzularımınla dağlarımın da koşarken
Ne derdim vardı da bu yaşa geldim
Çekilmesi gereken acılardan payımı aldım.

Çıkardık köyün en yüksek dağına dayım Hemo ile
İstanbul'a doğru giden arabaları sayardık
Kamyonları ben tutardım
Otobüsler dayıma kalırdı
Uçakları daha bilmezdik o zamanlarda
Bisikletimiz de yoktu mavili kırmızılı
Gelirse köye bir kamyon
Takılırdık bütün köyün çocukları ardına
Kim kaparsa merdiveninden çığlık çığlığa bağırırdı.

Türkçemiz kıttı
Kürtçe girmezdi devlet kapısına
Betondan yapmışlardı gerçi bir okul
Ne öğretmen uğrardı ne de talebesi vardı
En son geleni de amcam kovalamıştı.
Beden Eğitimi dersinde
Toplu yürüyüş yapacaktık
Sıfıra vurulmuş kafalarla sıralanmıştık
'Sol pezevenkler, sol' komutuyla bahçenin etrafını dolamıştık
Küçüktük ama sağı da solu da bellemiştik
Solcuyduk anadan doğma.
Bunu amcama söyledim aynı gece
Aldı beline silahı vardı kapısına hocanın
Görünce karşısında amcamı eşikte bayılmış adam
Çok geçmedi aradan
İki güne kadar toparladı pılı pırtısını
Terketti köyü
Bir daha da vermedi devlet öğretmen köye.

Bir gün diplomalar yolladılar köye
Fotoğrafsızdı hepsi de
Nahiye'ye indik Foto Şükrü'ye
Bir siyah önlük sürekli aslıydı duvarda
Köyün bütün talebeleri teker teker giydik onu
Çektirdik ilk fotoğraflarımızı
Komşu köylerden de toparladılar yaşdaşlarımızı
Toplu diplomalarımızı aldık oracıkda.

Bu diploma haberini duyan babam
"oğlum okutacam"
diyerekten bir kaç gün içinde geldi Almanya'dan
Malatya merkezde kalacak yer arandı
Tanıdık çıkmadı,
İstanbul dedi sonra
Şakir amcalarda kalırsın
Tek kızları var, beraber okursunuz
Sonra, kız ile anlaşmam diye yok dedi.

Avukat amcanlar da rahatsız olurlar
Gel oğul, en iyisi konduda kal sen
Teyzenin de üç oğlu var
Beraber geçinip gidersiniz.

Bindik Üsküdar meydanında 15K nolu otobüse
Vardık kırk dakikada Kavacık'a
Sora sora Bağdat bulunur da
Koskoca Güzel Hoca mı bulunmaz
İlk karşımıza çıkana sorduk
Onikiden vurduk.

Sıcak mı sıcak bir güneş tepemizde
Adımladık Rüzgarlıbahçe'ye
Sokak adı verilmemiş buralara
71 inci 72 nci şeklinde sıralanmış.
Bütün konduların kapısı sonuna kadar açık bırakılmış
Yaşıtlarım top oynamakta
Teyze oğullarıyla daldık biz de aralarına

Sonradan öğrendiğime göre
Sıkı pazarlığa girmiş teyzem
Kış başlamadan kömür alınacak
Okul için ne gerekliyse alınacak
Mark yollanacak biner biner
Ses çıkarmamış babam
Kabul etmiş zorunlu olarak.

Aynı gece ayrıldı babam İstanbul'dan
Ben kaldın dört duvar arasında.

Sabaha odun toparlamaya yollandık ormana
Ellerimizde baltalar, bizden ağır
Elarabası desen tekeri çıkar yerinden
Birkaç saat içinde yüklenip döndük mahalleye
Sonraki günler de aynen böyle geçti.

Ortokula kayıt yapıldı Kavacık'ta
Öteberi alındı gelen ilk paralarla
Mahalleli severdi beni
Aslında, acırlardı bu teyzenin yanında kalışıma
Amiral derlerdi ona
Derdi paracıklardı
Aldı mı eniştem aylığını verirdi eline
Kuruşu kuruşuna sayardı
Kirli çıkındı
Bir tek büyük oğlu Kemal'den korkardı
Tıfılın tekiydi
Kardeşi Kamuran bir numara büyük ayakkabı giyiyor diye
Gidip daha büyüüğünü alırdı.

Hakkını yememek gerekir o evin

Mahallenin gurur kaynağıydık hepimiz de
En iyi notu biz getirirdik
Takıntı nedir bilmezdik
Okumak isteyene açıktı kapıları kondunun.

Yıllar geçti aradan Lise'yi de burada okudum
Almanya'dan en küçük kardeşimi de verdiler yanıma
Orada okuyamazmış
Kötü yola saparmış
Savaş'ı da yazdırdık ilkokula.

Kemal, Yıldız Mimarlığı kazandı o yıl
Masraflı bir bölümdü
Sabaha kadar maketlerin başındaydık ailecek
İlk yılın sonunda değiştirmeye karar verdi
Yüksek Denizcilik Güverte'yi kazandı
Yatılı ve askeri okudu
O beyaz elbiseye bakmayan kız yoktu.

Kamuran, İTÜ Elektrigi

Ben ise Yıldız Elektroniği kazandım

Amcaoğlu Özgün Astsubay'lıkta okuyordu Beylerbeyi'nde
Onun da kıyaktı elbisesi.
Kış aylarında ege'ye tatbikata gitmişlerdi
Hava raporunu takmamış Komutanları
Tanklar da varmış gemilerde
Çıkan fırtınada alabora olmuş ege'de gemileri
Televizyon'un başında kalkmadık günlerce
Bulunan ölülerin isimleri geçiyordu ekranda
Bir sonraki isim
Oh değil
Diğeri
O da değil
Bir hafta sonra çıktı piyasaya Özgün
Anlattı başlarından geçenleri tek tek
Askeri sır olduğu için anlatması suç imiş
Yengem, artık bu okul bitti, gitmeyeceksin dedi
Gitmedi
Avukattı amcam, kanunda yeri var mı diye baktı
Askeri Kanuna göre bırakamazdı isteğiyle kimse okulu
Kaçacaktı o da
Kaçtı
Adana'ya gitti
Adana'ya gittiler aramaya
Malatya'ya gitti
Malatya'ya gittiler aramaya
Ümraniye Bir Mayıs Mahallesinde akraba çok
Orada saklandı
Bulamadılar
Amcam dilekçe üstüne dilekçe verdi askeriyeye

Olmaz dediler
Suç işliyor dediler
Masrafı ne ise verek dedi amcam
Aylar sonra kabul ettiler
Kestiler cezasını yirmibin olarak
Takside bağladılar
Artık sivile geçmişti Özgün
O da girecekti Üniversite'ye
Bir yıl dersane
Sonra İTÜ Elektronik

Sonra, dayılarım taşındılar kondulara
Ahmet ile Özgür
Almanya'daki dayım bir kondu almıştı
Orası öğrenci yurdu gibiydi
Ahmet, dersten başka şey ile uğraşmazdı
Uğraşacak para da bulunmazdı gerçi
Eline geçeni de kitaba yatırırdı
İçimizde en çok çalışan o idi.
Girdi sınava
Alnının akıyla çıktı o da
İTÜ Elektrik.

Özgür dayım Mahmutpaşa'da çalışırdı
Bölgenin en iyi ütücüsüydü
Liseyi bitirmeden kaçmak zorunda kalmıştı memleketten
Aranıyordu örgüt işinden
Okumaya karar verdi o da
Nasıl olacak demedi kimse
İsterse Özgür yapar en iyisini
Eski bilgilerini yenilemesi lazımdı
Gece gündüz çalıştı
Yardım aldı her arkadaştan
Kursa başladı
Bir gece binerek otobüse
Vardı Kürecik'e
Bir dersi kalmıştı liseden
Girdi sınava, verdi sınavı
Günler sonra döndü lise diplomasıyla.

Bir milyon öğrenci girecek sınava
Ve daha yeni bitirenler çoğunlukta
Umutunu yitirmedi
Şart değildi onun için Elektrik – Elektronik
Yeter ki, kapağı atsındı üniversiteye.
Zaman kötüydü
Gün geçmiyordu ki tabutlar gelmesin doğudan
Kafa kağıtlarımız aynı zamanda çıkarıldığı için
Aynı yaşta sayılırdık
Yani daha vardı çağrılmaya askere
Tek kurtuluş kazanmaktı bu sınavı,
Ağustos ortalarında belli oldu sınav sonuçları

Yıldız Fizik'i kazandı
Sevincini görecektiniz o anda
Ben şahidiyim.

Haydar Doğan

Ben Bir Şoförüm

Bir gece öncesinden saat sabah dört buçuğa ayarlandı
Hiç de kalkasım yok sıcak yatağında
Şoför arkadaş da birazdan cebi çaldırır geldim diye
İstersan kalkma, beni bekler Herr Hanslar ve Frau Müllerler.

Önce istastona uğrarım sabahın ilk kahvesini içmek için
Kötü alıştım bu kahveye, sabah içmeden gelemem kendime,
Artık akraba olmuşuz bu ekmekçi de çalışan bayanlarla
Daha görür görmez taksi şoförlerini doldurur kahvesini
Üstelik indirimlidir bizimkiler.

Atmışsa eğer birileri kendini trenden
Uzaklara çıkar belki bir müşteri umuduyla bekleriz burada
Biten bir yaşama son gaz geliriz istasyona
Hiç kimse sormaz, kimdir intihar eden diye
Yeter ki, işi acele olan, uzaklara giden birileri binsin arabama.

Bu sabah çok bekledim istasyonda, tam iki saat oldu
Ne trenden atlayan var
Ne işe geciken birileri
Herkesin işi yolunda olmalı ki
Çok bekledim burada.

Şu gelen kadın sürekli biner taksiye
Ara sıra çarşıda çocuk arabasıyla gezinir
Tunusludur, evli ve iki çocuk annesidir
Altı oyroluk bir müşteridir, randevu evinde çalışmaktadır
Hiç konuşmaz ve sürekli dışarı bakar takside iken.

Biz yabancılara kalmış bu meslek de
Alman şoför bulmak artık zor,
Kimimizin dili kıt
Kimimiz kaçak çalışmaktayız
Ve sürekli devlet kontrolündeyiz.
Birçok arkadaş yardım almakta devletten
Ve oniki saat direksiyon sallarlar takside
Patronlar iş saatini az gösterir ki
Kesilmesin sosyal yardımları.

Alıp başımı uzak bir durağa çekilirim
Ve hep olmayacak hayallere dalarım oracıkta,
İstanbul'a varsam, vapura binip adalara gitsem
Kıç tarafında otursam, simidimi martılarla paylaşsam
Bir acı çay içsem, parasını tabağına koysam
Yandaki yolcunun gazetesine kaçamak gözlerle baksam
Sigaramın yarısını rüzgara versem
Bir sandalda balık ekmek yesem, kokusu on gün çıkmasa elimde

Çok şey istedim galiba bu sefer
Kalkıp işe başlayayım artık.

Guten Morgen Frau Müller.....

Haydar Doğan

Bendensin Bu Gece

bu gece varsa vaktin
hiç görmediğim izmir'in en sessiz sahiline çekil
bendensin arkadaş
doya doya kan denizi

bu gece varsa vaktin
ve hiç ağlamadıysan sahilde
bendensin arkadaş
dök yaşlarını denize

gülmeye varsa vaktin
çık insanlarımla arasına
unutmuşlardır yıllarca bir gülüşü
benden yana da aç ağzını
hiç utanmadan gülümse

varsa vaktin gecenin ortasında
at denize gözlerini
karışsın tenin rüzgara
aydınlansın bütün dünyam

vaktin varsa bu gece
halaya duranlara sen de katıl sahilde
haykır türkünü denize
duyarım kokunu getiren rüzgar ile.

bütün hesabını ben öderim
bu gece bendensin.

Haydar Doğan

Bir Başka Bahara Bırakırım Yüreğimi

Bir başka bahara kaldı
Seni görüp
Sana dokunmak
Ve ateşinle eylül eylül ısınmak,
Ertelenmiş acılar bir başka bahara.
Gün yirmidört saat ararım seni
Ve sonra

.....
Bir başka bahara bırakırım yüreğimi.

Haydar Doğan

Bir Tarih Yazılıyor

Tanklarını ipsiz saldılar sokaklara generaller
Kuduz bir köpek gibi dolaşmakta ağzında salyasıyla
Mahalle mahalle kuşatıldı bütün bir vatan
Bir eylül sabahını buladılar kana.

Delikanlılar alındı önce karakollara
Sonra analar ve babalar
Bir kitap bulunmasını raflarda
Yeterliydi damgalanmasına zatın.

Dolunca cezaevleri bir halkın yiğitleriyle
İşkence timleri devr aldılar görevi
Öğrenmişlerdi Amerikalarda en alasını işkencelerin
Denemeliydiler şimdi laboratuvarlarda,
Bir olmayan devlet adıydı Filistin bültenlerde
Ve gerillalıydı sokaklarında taşlı elleriyle çocukları
Bizde falaka ile anıldı.

Bir tarih yazmak gerekiyordu zindan karanlığında
Bütün halkı teslim alacağını sanıyordu Amerikan uşağı
Darbe yapılmış, bir tepki alamamıştı halktan
Cezaevleri de susturuldu mu tamamdı bu iş.

Tek tip elbise dediler bindokuzyüzseksendörtlerde
Saç kesilsin sakal kesilsin
Her sabah ve akşam sayım verilsin
Önünüze koyduğumuz yenilsin
Sizi burdan Allah kurtarsın.

İdam sephaları kuruldu vatan vatan
Tabutlar taşındı omuz omuz
Mezarlar kazıldı kürek kürek
Mezarlar kapandı insan insan
İsimler yazıldı büyük büyük.

Günler erken geçer dışardaki için
Bulut gelir dolu dolu
Gider kucağı bomboş.

Diyarbakır ve Mamak esin kaynağı Cuntacıya

Tarih dayandı 12 Nisan'a seksendördün
Doymak bilmiyor bu cellat cana
Hep bir ağızdan havalandırmada
Haykırdılar tutsaklar Açlık Grevi'ni maltada.

17 nefer atıldı öne ellerinde ömürleriyle
Kestiler hesaplarını yaşamla
Takıp alınlarına kızıl bantlarını
Helalleştiler geride kalanlarla.

Altmışüç gün dayandı bedeni Abdullah Meral'in
14 Haziran'da tarih yazdı bedeniyle Haydarpaşa'da
İlk şehit verildi, düşman şaşkın
Kırmak için direnişi manevrada.
Sıraya girmiş gibi geldi haber üç gün sonra
17'si Haziran'ın
Haydar Başbağ ve Fatih Öktülmüş
Bayraklaşıyorlar siperde yanyana.
Geride kalmış gibi koştu Hasan Telci
Yetmişikinci günde göğüsledi ipi.

Geri çekildi düşman bir gün sonra
Zaferi kazandılar şehitlerle
Dörtleri de katarak aralarına
Halaya durdular maltada.

Gördü dışarda halk içerde savaşıları
Ses oldular analar konu konu
Yenmek için cuntayı
Beyaza büründü başörtüsü.

Geçer zaman açlık çoğalır
Düşenler doğanlara adlanır.

Bu vatani kurtarmak gerek
Terörü bitirmek gerek
Kulaklara küpe
Burunlara halka gerek
Biz de muradımıza erek.

Ne de erken büyüyor dünün çocukları
Ders kitaplarını değiştirmek gerek
En iyisi yakmak gerek.

Köşe bucağ cami gerek
Bu millete İman gerek
Bar gerek
Bira gerek
Delikanlıya kadın gerek
Susmayanın ipini gerek.

Fabrika neme lazım
Okul kime lazım
Dernek desen örgüt işi
Bu millete lokal lazım.

Amerika'dan gelir copun
Avrupa malı futbol topun
Levis markadır kotun.

Tarihi fazladeşme
Allahın yolundan şaşma

Kuran kursuna başla
Paşam sen çok yaşa.

Geçer zaman işte böyle
Marmaris'te paşa güneşte
Madalyalar alır
Madalyalar dağıtır
Ankara onun izinde.

Satılmıştır her metre karesi devletin
Adına dış politika denmekte
Yabancı sermaye girmeli
Malımızı mülkümüzü almalı.

Topyekün bir imha başladı
Vatan parça parça satıldı
Avrupa'lılık baş tacı yapıldı
Bir Bütün
Yabancıya peşkeş çekildi

Silah alındı dolar dolar
Bomba atıldı tonar tonar

Yıkandı beyinler gece gündüz
Kendini kurtarmayan keriz
Devlet malıydı deniz
Yemeyen domuz.

Günler devrilir aylara
Aylar yıllara
Bir mezar yeridir artık vatan
Kiminin yoktur bir taşı

Köyler yakılır alev alev
İnsan yanar cayır cayır
Hitler bakar şaşar.

Tarih kana bulanır
Bu düzen elbet yıkılır
Tutsaklık birgün kırılır
Vatan kucak kucak sarılır.

Karakollar kurulmuş sokak başlarında
Kapatılmış bütün kurumları ülkenin
İçeri atılmış mürekkep yalayanı
Sokağa salınmış mafya babası.

Gazeteler bombalanır gece vakti
Gazeteciler vurulur gündüz vakti
Köprü altlarında toplanır cesetleri
Katletmektir celladın 24 saati.

Oniki yıl geçti üzerinden dörtlerin
Çoğaldı açlık vatan vatan
Taştı sokaklara öfkesi halkın
Yeniden başladı Ölüm Orucu.

Bütün tutsakları bir ülkenin
Bir ülkenin en büyük onuru
Siper ettiler bedenlerini hücrede
Yükseldi maldada yüzellidokuz yürek hep bir ağızdan
"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" diye
Topyekün saldırıya karşı
Topyekün direniş dediler
Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Arap'ı
Alevi'si, Sünni'si, Süryani'si, Ermeni'si
Attılar ömürlerini vatana.

Dörtlerin açtığı yolda
Dörtlerin açlığında
Direniş var bu vatanda.

Tabutluklar açıldı Eskişehir'de
İzmir, Bursa, Çanakkale'de
Kapatmak için bedel istedi cellat
Al, yüzellidokuz yürek
Sığdır sığdırabilirsen.

Dünya kurulmuş
Düzenler kurulmuş
Adem ile Havva'dan bu yana böyle direniş görülmemiş
Anadolu'dan titretiyorlar dünyayı tutsaklar.

Kimi fabrikadan düşmüş içeri
Kimi üniversiteden
Tezgahıyla Karaköy'den kimi
Silahıyla dağlardan.

22 Haziran 1996
Daha içerden haber gelmeden
Sokaklar çarpıştıyordu
Bir yangın yeriye artık vatan
Hesap sormak için çıktı sokaklara Adalet
Bastı tetiğe
Teslim alınmaz dedi gerilla
Girdi çatışmaya
Vuruşa vuruşa geri çekildi Kağıthane'de
Bu iktidar rahat nefes almayacak
Var oldukça Adalet'ler.

15 Temmuz 1996
Kim dur diyecek olmaması için ölümlerin
Kılını kıpırdatan yok
Oturup hesap yaptı dörtler

Basacaklardı karakol.
Hasan Hüseyin Onat
Gülûzar Şimşek
Emine Tunçal ve Ali Ertürk
Kuşandılar bir gece vakti
Vurdular Gültepe'de tam onbir hedefi.

Güller ekerti evinin balkonunda Hanım abla
Duydu silah seslerini gece vakti
Açıp kapısını buyur etti dörtleri.

İt burnu keskin olur derler
Aldı kokusunu dörtlerin,
Çıkarıp dışarı Hanım Gül'ü
Çarpıştılar vatan vatan.

Gayrı rahat olamaz zalim yatağında
Bu gençler varken elde yürek yürek savaşıyor,
Yangın taşar sokaklara, kondular barikatta
Bağcılar halkı çıkmış meydana
Kadını, Yaşlısı, Çocuğu
Durdurmak için bir halkın evlatlarının ölümünü
Ölümüne çarpışmakta.
Kurşuna adres yazdı hain
Düştü daha onyedisinde Levent Doğan
20 Temmuz gecesinde.

Bütün sıcaklığıyla duruyordu dışarda temmuz
İlk kim göğüsleyecek diye ipi
Koşuyordu Aygün Uğur
Çıkmış Dersim dağlarına dalgalanıyordu
Daha gençliğinin en delikanlı çağında
Ölüm orucu'nun 63. gününde
Bir tokat gibi indi suratına 21'inde temmuz'un.
Kesildi Munzur
Kesildi bütün ırmakların anası
Uyandı uykusundan bir ülke.

23 Temmuz 1996
Bütün beyinlere kazındı bu tarih
Munzur karıştı Berdan Çay'ına Hatay'da
Uzamiş sakalıyla kan kusuyor ekranda
Halay başı Aygün'e uzattı mendili
Diz çöktü Altan Berdan Kerimgiller yaşama.

24 Temmuz 1996
Tarihler sıraya girmiş gibi çoğaldı
Daha oniki yıl önce durdurmak için ölümleri
İlk gönüllüsüydü intihar eyleminin
Dışarıdaydı ve içi içini yiyiyordu
Bir bomba gibi patlamak vardı düşman kalesinde
Birgün bile dayanamadı takvim

Aldı İlginç Özkeskin'i İstanbul toprakları.

25 Temmuz 1996
Üç haber geldi ardı ardına
Üç Yıldız daha çoğaldı gökte
Üç namlu büyük bir gürültüyle patladı.

Bir kavga adamıdır Demircioğlu
Demiri tavında döven
Dostu kavgada tanıyan
Düşmana yürek kabartandır Hüseyin Demircioğlu
Bir halay varsa içerde
Ben de olmalıyım içinde
Attı bir sabah vakti gözlerini avludan yıldızlara.

Dersim dağları tanır adımlarını Ali Ayata'nın
Dersim insanı tanır düşmanını
Ve ihanete yer vermemiştir yamaçlarında
Usulca aldı koynunu evladını.

Bir vatan ki
Dersim'in de semah döner
İstanbul'un da halay çeker
Laz elinde horon oynar
Vardı mı ege'ye adımları Müjdat Yanat'ın
Zeybekler alır selamını İzmir sahilinde.

26 Temmuz 1996
Sınır boylarına kurulsun çadırlar
Bir yiğit varacak adı Tahsin Yılmaz
Bakışında bin yılın sevdası
Tabelasında simit taşır çocukluğundan bu yana
Ve ayakkabılarınızı boyar çamurlu sokaklarınızda.

Davullar çaldı Temmuz'un en sıcakta
Bir halay kuruldu eli kınalı kızlara
Bütün zamanların namusunu alarak sırtına
Ve zamanı çalarak suratına hainin
Bir beyaz karanfil gibi süzüldü yatağında
Ayçe İdil Erkmən.
Artık kandınlar vardır bu direnişlerde
Daha çok duyacaksınız bu isimleri
Ve tarihin en güzel yerine
Onlar işleyecekler devrimi nakışlarına.

27 Temmuz 1996
İlk günün kararlığıyla sürdürdü ölüm orucu
Maraş ellerinde bekleyeni var Yemliha Kaya'nın
Bekletmek olmaz dostun omuzunu
Varmak gerek.

Bütün şehirlere dağıtıldı cenazeleri yiğitlerin

Bayburt'a Hicabi Küçük
Rize'ye Osman Akgün uğurlandı
Omuz omuza vererek
Bir ülke açlıktan utandı.

28 Temmuz 1996
Atmışdokuz gün doyunca sürdürdü kavgası Hayati Can'ın
Sıkarak son mermisini
Ve alarak eline bütün direniş bayraklarını
Dikti Erzincan yaylasının tam orta yerine.

Mayıs'ın yirmi'sinden
Temmuz'un yirmisekizi'ne kadar doksanaltının
Oniki yürek sustu açlıktan
Ve Zafer kazanıldı vatanın orta yerinde.

(henüz bitmemiş bir tarihtir
bu şiiri yazabilmek için araştırmalarım devam ediyor)

Haydar Doğan

Bir Yaşam Boyu Sevda

Yaşamın bütün renkleri açılmış sevdanda
Bir gökkuşağı kalbin var
Toprağı öpmesi an meselesi,bütün zamanlarda çarpan
En ince noktasına kadar inmiş gözlerinin ferisi
Kalkıp gitmek kime fayda verir bu saatte,
Vakti gelince zerdalinin
İçindeki su kesilir damarlarında
Bileklerime asılı yaşamın sancısı
Ses vermez artık yan oda.
Nereye varsam aynı güneş tepemde
Kimi sevsem adın damlar içime
Ve bütün denizlere düşen ırmaklar
Seni götürür aslında benden uzaklara.
Bir insan yaşamı bu zaman diliminde
Bir sevda boyu kadar sadece.
Varlığın onda kalır
Yokluğuna sebep o.
Küllenmemesi için ateşin sürekli körüklemek gerek.

Haydar Doğan

Bu Çocuk Büyür

Bu çocuk anasız da büyür
Bu ağaç köklerini salmış bir kere toprağa
Yeter yağın yağmur yapraklanmasına,
Bu ateş şimdilik söner
Yeter yarına doğan güneş ısıtmaya,
Bu gözler kapandı mı
Açamazsın bir daha
Susar yüreğinin sesi
Biter ellerinin sıcaklığı
Ne güneş ısıtır bir daha
Ne de yakacağın ateş.

Bu çocuk anasız da büyür
Yüreğın bensiz de atar, bilirim.

Haydar Doğan

Dağlarda İsimsiz Yaşamak

Şimdi açılmıştır dağlarımda sarı çiçekler
Kelebekler dansa durur güneşin melodisiyle
Ve aşka gelir eriyen karlarla dereler
Allı morlu takışır memeleri yeni sertleşmiş genç kızlar.

Biten bir karakişın ardından gelir uzaklardan umut yolcuları
Doğduğun topraktır bu, kimsesiz ve mezar taşları isimsiz
Sırt çevirsen de varacağın son noktadır
Ve dik bakışlıdır hala dağlarım.

Terk edilmişlik duygusu bitirir insanı inceden ince
Hiç hesabı yoktur seninle tarihin, elini çek koynunda
Bu dağlar bir tek ihanet tanımadı kod isimle yatanlara
Varsın şimdi yaban çiçekleri çoğalsın yamaçlarında.

Haydar Doğan

Denizin Üzerinde Bir Gün

Biten bir günün ardından
Kuşlar gibi dönüyoruz eve
Denizin üzerinde
Motordayız.
Tükenmiş param
Sigara alamamışım.
Karşımdaki insanları gözlüyorum
Onlarda karşılarındakileri,
Genç biri kitap okuyor
İki bayan koyu sohbeta dalmışlar
Köprüden bir mavi ışık geçiyor
-iyi haber değildir bu ışık-
Tükenmiş param
Sigara alamamışım.
Karnım da acıktı üstelik
Evde, sabahtan kalma yarım ekmeğim var
Bir de çay demledim mi
Keyfime diyecek yok.
Bir de sardım mı kaçak tütün
Tamamdır gece...

.....
Ve vardık Üsküdar'a.

Haydar Doğan

Erken Doğar Güneş

Bir saat geride yaşıyorum ülkemden
Orada doğuyor önce güneş
Bana gelen sizin ısıttığınız olmalı
Ve geceniz öyle sessiz geçmiyor bu saatte.

Kalktınız sabahın alacasında
Yetişmek için otobüse trene gemiye
Yağmurda adımladınız bir kaç mahalleyi
Simitçiden simit aldınız
Daha kokusu on metreden geliyor
Çay'a saklarsınız bir kısmını
Belki martılar takılır gözlerinize
Onlara atarsınız

Haydar Doğan

Eskimeyen Bir Sen Varsın

Dün gece senin adına bütün eski kasetleri dinledim
İçime sığdıramadığım kalbimi sende bıraktığımı anladım
Alıp götürmüşsün beni de bilmediğim uzaklara
Şimdi kar yağıyordur eteklerine, nolur yaklaş artık gözlerime.

Menziline girsen gözlerimin
Duracak başımda dönen şu kızılca kızamet,
Ülkeler geçtim onbin metre yükseklerden
Güneşe yakınlığım ondandır ey eski yarım,
Irmaklar geçtim vadilerden süzülerek akan
Islaklığı gözlerimin ondandır ey eskimeyen yarım.

Haydar Doğan

Falakada Biri var

Tek kişilik bir hücre yattığım
Kariş kariş tanırım duvarlarını
Sesler gelir geceden
Falakada yine biri var.

Alındığımı gören de yoktu.
Soranım düşmüştür yola
Taramıştır günlerce gazeteleri
Karakollara uğramıştır
Bitince tesellişi
Dumanlanmıştır gözleri.

Haydar Doğan

Gece Ve Küçük Kız Şiirleri-1-

Birgün çıkıp geleceksin, sisler arasında kaybolan gözlerle
Yorgun bir serçenin kanatlarına alarak gözyaşlarımı
Çekip gideceksin henüz kapanmamış pencereden.
Bütün hüznler,
Gözyaşları,
Bulutlar,
Mavi gülüşlerin ince geceleri
Çekip gidecekler balıkçı gemileri.
Adımlarken denizin üzerinde yüreğini
Esir ettiğin gözlerimi vereceğim sokak bekçilerine
Her gece geçerken kapından
Doğacak güneşi göreceksin pencerenin önünde.
Yine gece oldu küçük kız
Haydi, çıplak bedenlerimizi atarak gecenin denizine
Bitirelim yarım kalmış gülüşleri,
Haydi ölelim.
Beklemez bizi gece vapuru
Ya güneş
Çoktan öldüler bütün tanrılar
Haydi ölelim.
Bir bulut gibi geçersin şimdi gözlerimden
Hayalin hala asılı duvarımda
Birgün,
Gelirse eğer o gün küçük kız
Beklerim adımlarını.

Haydar Doğan

Gece Ve Küçük Kız Şiirleri-2-

Bütün şairleri indirdim raflardan
Mavi-mavi süzöldüm odalarına
Hepsi aynı kadını sevmişler sanırım
Bunca dizeyi birbirlerinden habersiz vermişler o kadına.
Hepsinin gözleri deniz grisi
Yağan yağmurun çamurlu hüznü
Alır başını yıldızsız geceye verir kendini.
Bir eski melodidir şuanda çalan
Kimisi sarhoş gezinmekte
Kimisi sıra beklemekte Hela önünde.
Saçlarına
Gözlerine
Ve de duvar diplerine vermişler şiirlerini.
-Yeter- diyor gecenin en sarhoşu
Yeter artık,
Ve şu tepemdeki
Kaybolmuş gözlerin melodisidir,
Rembetiko.
Sonu yoktur şişelerin bu ezgi eşliğinde
Bütün aşkların tazelendiği gecedir bu gece
Bensiz...

Haydar Doğan

Gel Abi, Gel!

Kentin bütün sokaklarını aydınlatmış güneş
Açmışlar tezgahlarını köşelerde işportacılar
Yakalanmadan zabıtaya biterse gün
Yarına kalacak belki kovalamaca köşe bucak.

Kimi pil satmakta, pilsizler için
Kimi kol saati, zamanla yarışanlar için.
Bu tezgahlarda ne ararsan var abi
Gel abi gel, ne ararsan var burda.
Çocuğuna oyuncak al, sevinsin
Şevgiline kolye al, takışsın
Yapıştırıcı var abi, Japon malı
Saniyede demiri demire
Betonu betona
Gel abi, gel
Ay'ı yapıştırır dünya'ya.

Haydar Doğan

Giderim

kime kızdın da öyle hırçın vurursun kayalara
üzerinde bir yer bırak adımlarıma
sana geldim dökerek yüzümü sokaklarda
istersen alma, gitmesini yine bilirim uzaklara.

beyaza mı büründün sabahın bu saatinde

Haydar Doğan

Gölgen Uzar Gider

Yıldızlara bakar ararsın gözlerini şimdi
Sönen şehrin ışıklarında uzayıp gider gölgen
Bir son nefes daha çekersin içine
Adımların nereye götürür seni, bilemezsin.

Sahile çarpan dalgaları dinler, dalıp gidersin
Bir yıldız daha kayar senden uzaklarda
Elini uzatsan denizde dalgalanan ışıklara
Kendi sesini kaybedersin.

Bir motor sesi yırtar geceyi o anda
Yüzünde bitmiş bir aşkın son şarkısı.

Haydar Doğan

Gözlerim Yüzünüze Vuracak

Ve ansızın kime ait olduğu bilinmeyen bir türkü düşerdi içimize
Hoyrattık sevmelerde
Ve yürüyüşlerde yabancısıydık kolkola
Yabangülünün kollarında açardık gözlerimizi
Saatlerce susar, günlerce sevişirdik acılarımızla
Bütün sevmeler boşa gitmesin diye
Sokak çocuklarını severdik
Kimi tartılı
Kimisi yağmur gözlü çocukları atardık yüreğimizin kör kuyusuna
Ve anlamaya çalışırdık kulaklarımızdaki orkestrayı
Oysa, yabancısıydık sevmelerin
Gülmelerin
Ve de güzelim, en acısı gülmelerin
Yanıbaşımıza düşerken Seher Çiçekleri
Yabancısıydık bütün ölmelerin.
Yağmur başına yüzerdik sokaklarda
Adımlarımızı bir göç gibi çakıllara sürerek
Yürek ezerdik
Yürek yürek gezerdik bütün meyhaneleri.
Ve güneş karanlığında bütün sevmeleri biz bilirdik
Çocukların gözlerinde umardık yeşili
Oysa çınar ağaçları dökerlerdi bütün gözlerini üstümüze
Yağmur gözlü sevmeleri unutup
Biz öldürürdük çocukları güneş sofrasında.
Çiçekli elleriyle bir çingene kadın geçerdi gözlerimizden
Şanki bütün dünya avuçlarımızdaymış gibi söylerdi yaşayacaklarımızı
Ve yaşadıklarımızdan sonra yalan olduğunu -geç de olsa- anlardık.
Çok uzaklarda, bizden habersiz öldürürlerdi çocukları
Kaybolurdu yanık tenleri toprakta
Ve yalan söylemezdi elleri çocukların
Tutamazdı gözleri güneşi
Kaybolurdu saçları rüzgârda
- sadece ölü sürenleri yakalıyor gözlerimiz-
Otururduk köşebaşlarında
Resimleri gözlerdik çocuk gözlerimizle
Bir vapur geçerdi kimi zaman şehrin tam orta yerinden
Kaptanın gözleriyle seyrederdik denizi
Eğilirdik karıncaya
Kimi zaman da ezerdik.

Kimin gözleriyle gözlüyorum fahişeleri, bilemiyorum artık
Gözlerim yüzünüze vuracak.

Haydar Doğan

Hak Adına

yola düşmüş gider mekke'ye
kefene bürünür korkarak ölümden
kalır da dönerse geri
hacı
yiterse bedeni şeytan avında
şehittir hak yolunda.

doyurmak için açları cana kıydılar
hak yoluna mansur'u yaktılar
uzandı kolları yobazın sıvas'a kadar
semaha duranları yaktılar

yerine getirmek için hak emrini
kana bular mahşer yerini.

Haydar Doğan

Hasretim Kırmızıdır

Irgatın orak biçmesidir
sana olan hasretim.
Ve bir Kürt kızının Tevn işlemesi.
Radyodaki Keman sesidir
sana olan hasretim.
Ve Adıyaman tütünüdür beni sarhoş eden.

Haydar Doğan

İlk Ateş

Güneş, dağlara ilk soluğu verdiğinde
Açılır ateşin tenine değen gözleri.

Bir bulut verdiğinde ilk demini toprağa
Hayat bulur içimde adına filizlenen yaprak.

Kırılan kabukta kendini yaşama atan civciv
Bütün bir hayatın çılgınlığını verir dünyaya.

İlk çarpan yürek
İlk içilen sigara
İlk tenin tene değişti
Bir titreme verir insana güzelden yana.

Haydar Doğan

İstanbul'suzluk

tam onbir kış geçti sensiz
arada bir kapına gelip durduğum da oldu
açmadın yüreğini sereserpe
bitmez bu hasret bende.

senin adına yazdım son dizelerimi
son sigaramı sen de yudumladım
senden başka da sevemedim
yaşıyorum hala işte.

korkumu yenen sendin
sende açlık tattım
tokluk da gördüm sende
bir tek senin yatağında kaldım bütün gece.

Haydar Doğan

Kimin Vatanı?

Açıldı para muslukları dağılması için Sovyetlerin
Türk'tü Kafkasyalarda yaşayanlar
Kurtarılmalıydı Moskof'tan.
Yugoslavya'da Sırp zulmüydü müslüman kardeşe yapılan,
Bulgar'da cami susturulmuştu cuma günü
Bunları yapan Komünist işi idi
Kurtarılmaydı Türk dünyanın her yerinden.

Bir gecede yıktılar
Bir gecede kurdular
Gecekondu kurar gibi kuruluyor artık devletler.

İrak'ın iç işi
İran'ın dış işi
Amerika'nın meselesi.

Taşır Memetçik Amerikan tüfeği
Dini bütündür alimallah
Filistin'de, Irak'ta
Sıra İran'da
Vurulur müslüman kardeşi.

Kendi çarpışır vatan için dağlarda
Ankara satar vatanı dayanarak yasaya.

Haydar Doğan

Küçük Şey Bu Acı

herkesin bir acısı vardır yüreğinde
benimkisi küçük şey
terkedip gitmişsin beni
bu da laf be arkadaş
bedeni kaybolanın yanında.

birgün çıkarsın yolda karşıma
gözlerinden tanırım acını
kim 'kal' diyecek diye bekleriz oracıkta
ve susarak uzaklaşır adımlarımız.

kalbindeki sese ulaşmak istersin
utancındır ellerindeki nasır
saklayamazsın.

Haydar Doğan

Mum Eridi

Bitmek üzere yaktığım mumlar
Geleceksin diye erkenden yaktım
Şarabı da açık bıraktım, kırmızı
Odamı toparladım saatler öncesinden
Kirlileri de katlayıp dolaba tıkadım
Sen ilk kadın misafirim olacaktın
Bütün muzur neşriyatları kilimin altına
Şiir kitaplarını göreceğin yere koydum
Perdem olmadı şimdiye kadar
Temiz bir çarşafı ipe astım
Romantiklik yaşayacaktım kendimce
Mumlar erimekte
Benşe pencerede adımlarını gözlemekteyim
Yağmur dindi ve sen hala yoksun
Güneş de gitti
Tek başıma mı içeceğim yine bu şarabı

Haydar Doğan

Öyle Bir Yaşam

dokuz ay taşıdı annesi karnında
bir yaşlı kadın ebeşi oldu
acı verdi ilk doğduğunda
babası baklava ısmarladı bütün kahve ahalisine
hastalandı bütün çocuklar gibi
düştü koşarken topun ardından
okul gördü
dayak yedi öğretmeninden
büyüdü
büyüdü
sevdi oda her delikanlı gibi
traş oldu aynada
öptü sevdiğini köşe bucak
parasız kaldı
sigarasız kaldı kimi zaman
devam edemedi okula birçok sebepten dolayı
iş aradı
buldu çalıştı
atıldı
iş aradı
bulamadı
iş aradı
bulamadı
işsize kız yok derler diye askere yollandı
silah gördü oracıkta
nöbet tuttu
vatan bölünmez demişlerdi ona
öyle öğrendi atasından
cepheye sürdüler aylar sonra
ne ana karnı gibi bu dağlar
ne de yar koynu
ve oracıkta vuruldu

Haydar Doğan

Sahilde Ağlayan Var

Karşı kıyıya vurur sabahın uykulu gözleri
Deniz durgun
Martılar isyankar bekler balıkçı teknelerini,
Uzaklardan bir ses gelir yankısı yüreklere çarpan
Bir ırmak akar içinde denizlere dökülen
Duyar mı dersin sesini
Sahilde ağlayan var bu saatte.

İçindeki çocuk ayaklanır memeye varmak istercesine
Vapur böğürür uykun kaçır
Gecedен kalma bir şarap şişesi yan yatar
Son damlasını bulmak için şöyle bir göz atarsın içine
Ağzında bir bakır tadı, parmakların sararmış
Gözlerin nereye bakar belli değil
Aynan hiç olmamış sanki, küsmüşsün berbere
Bu sahile kim attı seni
Kim kustu seni yüreğinde unutmuşsun
Bir sen varsın artık
Bir de yağın yağmur bu sahilde.

Kavga arkadaşların gelir aklına
Hepsi birer köşe tutmuş şimdi gökdelenlerde,
Arkalarına astıkları resim her zaman dildiğin cinsten,
Talebeyken birlikte kurtaracaktık dünyayı
O mekanlarda oturanlardan,
Yürüyüşlerde en son sen terkederdin meydanı
Kaşının yarığına bakmadan,
İçeri düşmüşse bir tanıdık isim
DGM kapılarına onlardan önce varırdın,
Eğer ceza alan varsa
Açlığa yatardın aç karnınla.

Zaman kimden yana be arkadaş
Şu şarabıma zam yapmasalar bari

Haydar Doğan

Sakla Beni Bu Şehirde Kaptan

Kimselerin olmadığı kumsallara götür beni Kaptan
Martıların insana yabancı olduğu limanda bırak beni,
Gecede denize düşen güneşi getir bana Kaptan
Tükenmiş ateşlerde üşüyen denizlere ulaştır sevgileri.

Hiç kimseler görmesin gözlerimin bulutlu olduğunu
Sakla beni bu şehirden Kaptan.

Uzaklardan geçsin yabancı yüzler
Yanaşmasın gemiler gözlerime.

Haydar Doğan

Sana Yazmadım Bunu

Bitmiş aşklara dair yazılıyor en güzel şiirler
Biten nasıl güzel olur be arkadaş?
Sanki tek gidenle yaşanmış en güzel yaşam
Beni bu hale getirene yazmam tek satır
İçinde bir eksiklik var yaşama dair
Hep ondan bilirsin
Seni alıp uzaklara salanı içinde taşırsın

Haydar Doğan

Seferberlik Mi Başladı?

Seferberlik başlamış güney sınırına
Ölüme gidiyor tam ikiyüze bin memet
Tankıyla gövde gösterisinde Ankara
Şampanyalar patlamakta İstanbul boğazında.

Yedi sülalesini sağlama almış bol yıldızlı general
İçtiği kan
Yediği insan etidir
Amerika'dadır kökü.

Kara bir gözlük ardında gözleri
Umurunda değil kimin öldüğü.

Haydar Doğan

Seher Şahin'e

Oturmuş Ali ağabey'in çay evinde satranç oynuyoruz
Hakan bu hamleyi yapmasaydı şahı esir edecektim
Fırsatını bulup ben çektim Şah
Neye uğradığını anlamadı santranç ustam
Devirdi kendi eliyle koca Şah'ı yere.

91 Eylül'üydü
Toprak sıcaktı daha
Ve daha dönmemişlerdi memleketlerine giden öğrenciler
Üniversiteler de açılmıştı oysa
Yeni kayıt yaptıracaklar kuyruktaydılar sadece.

Seher Kız, daha üçüncü sınıfta üniversitenin
Hiç de okuduğu bölüme göre davranan biri değil üstelik
Moda'dan anlamaz, takipçisi de hiç olmamış
Boyu, bir ellibeş var yok
Yanakları hafif tombul
Aramızda konuşmasa hiç belli bile olmaz.
Ama
Ama birileri kalkıp da indirmeye kalkışsa astığı pankartı
Görmez gözü hiç kimseyi
Ne varsa çalar suratına satılmışın.

Cebinde fazla parası olmaz bizim kızın
Posta emeklisi bir babanın kızı
Sivas'tan göç etmişler Aydın'a zamanında
Eline geçen parayı da paylaşır diğer parasızlarla.
Pankart için bez gerekli
Ayırmıştır mutlaka bir kısmını,
Bildiriler çoğaltılacak
Seher varsa sorun değil.
İşgal edilmiş bir üniversite de görünür kimi zaman
Kimi zaman gecekondular mahallelerinde yazılmada
Pankart asmada
Yürüyüşlerde
Bildiri dağıtımında
Mahkeme salonlarında arkadaşlarının
Bir koca yürek taşırdı sürekli sol tarafında.

Tutsaklık da yaşadı Gayrettepe'de
Günlerce nerede olduğunu kimse bilemedi
Polise sorduk, yok bizde öyle biri dediler
Oysa biliyorduk ellerinde olduğunu.

Bir akşam çıkageldi bana
Gelene kadar da beş otobüs değiştirmiş
Takip varsa atlattırım diye
Atlatmıştı da.
Yurda giderken yolda almışlar arabaya
Karanlıkta kimse olmadığı için
Sesini duyuramamış arkadaşlara.
İşkenceye almışlar Seher'i

Günlerce dövmüşler karanlık bir odada,
Resimler göstermişler arkadaşlara ait
Tanımıyorum demiş
Tutanağa da atmamış imza
Orada başlamış açlık grevine tek başına
Bir şey alamamışlar Seher'den katil sürüleri.

91'i eylül'üydü İstanbul'da
Aydın'da Sivas'ta
Toprak sıcacıktı daha.

Bir arkadaş koşarak girdi çay evine
Polis bir kızı atmış üniversite'nin penceresinden dedi
On arkadaş bakıştık yirmi gözle birbirimize
Sanki herkes kim olduğunu biliyormuş gibi.

Haydar Doğan

Sen Gidince

Sen gidince
ne saksıdaki çiçekler açtı
ne de duman tüttü bacamda
mevsim değişti bir anda
üşüdüm günler boyunca.

Sen gidince
ne alış veriş yaptım eve
ne de sokak kedilerini besledim
kuşlar da uğramadılar balkonuma
sesler kesildi odamda.

Sen gidince
yaşam devam etmiş dışarda
ben de yaşamışım sensizce
günler sonra bulmuşlar
bir karanlık çöplükte
Sen gidince.

Haydar Doğan

Seni Sevmek

Ben seni
Şubat'ta doğan güneş gibi
Temmuz'da yağan kar gibi
Kar'ı yırtarak açan çiçek gibi sevdim.

Ben seni
Uzaktardan gelen bir mektup gibi
Yakınıma konan bir serçe gibi
Bulutlardan toprağa düşen ilk damla gibi sevdim.

Ben seni
Gecede dolaşan kelebek gibi
Denize varan yelken gibi
Rüzgarın tene değdiği ilk an gibi sevdim.

Haydar Doğan

Sev Artık

Seninle kalmadı hesabım
Defterinden sil aldıklarımı
Adım bile kalmasın kalemimde
Kır artık.

Çiçeklerim saksıda kalsın
Diktiğim fidan karda
Yapraklarım bile kalmasın
Dök artık.

Paltomu kapıcıya ver
Sazım zaten çatlak
Kitaplarım bile kalmasın
Yak artık.

Yüreğimi de alıyorum yanıma
Fotoğrafın saklı cebimde
Uzaklara gidiyorum
Dur de artık.

Haydar Doğan

Sincap G6rd6m, Yaşıyordu

Penceremin 6n6nde ağağlar boy boy
İçlerinde bir tek am'ın dikenleri yeşil
Kar biraz eridi, yağmur yağabilir yine
Güneş benden de soğuk.

Bir Sincap 6l6me meydan okuyor
Ağağtan ağaca uğuyor, bana mısın demeden
Nazım Usta'nın bir dezesi geliyor aklıma
'Yaşamak şakaya gelmez, bir sincap gibi yaşayacaksın'
Bu olmalı diyorum kendi kendime Usta'nın demek istediği.
Geçmiş zamanlarda da şiir okur, şiir yazardım
Bu dizeye çok takılırdım
Nedir bu Sincap gibi yaşamak diye?
G6rmemiştim o vakte kadar bir Sincap
Yaşamına tanık olmamıştım yani
G6rd6kten sonra şü parmak kadar Sincap'ı
Hele bir de ağağtan ağaca atlamasına tanık olduktan sonra
Dedim ki, işte budur yaşamak.
Umarsızca, aldırmadan, 6ylesine basite alarak 6l6m6.

Haydar Doğan

Solarsın İçimde

bir boşluk var içimde eskiden kalma
düşer ellerim ateşe adın yanar
bir yanım erir inceden ince
düşersin içime bir gül gibi
solarsın.

Haydar Doğan

Sonra

Perdeler sonuna kadar sıyrılmış
Buruk bir ayrılık başladı dün gece
İçimde cama yönelme isteği
Görmek istemedim adımlarını
Oturdum bütün gece.

Bütün gece dinmedi yağmur
Ve fırtına esir aldı kuş sürülerini
Dışarıda birbirine dost iki yürek
Tüm acımasızlığıyla döküyor yaprakları.

Şu anda, orada
İsmi bilmediğim uykunu uyuyorsun
Belki de geceden korkarak
Gece lambasına bakıyorsun.

Bağışla beni sevgilim
Öpemedim seni doya doya dün gece

Yarın saat üçte bekle beni.

Haydar Doğan

Suskun Sevi

Akşam olur yüreğimde
Gidince güneş
Doğar geceme gözlerin
Ve akşam olur saçların
Vurur gözlerim karşıyakaya
Sonra

.....
Bembeyaz yüreğin düşer içime ince ince.

Haydar Doğan

ŞarraN

Kürecik'te doğdum ben
Nurhak Dağı eteklerinde
Karlara erimez
Güneş doğmaz
Kuşlar uçmaz benim memleketimde.
İnsanlar ölmez, öldürülür
Kitaplar okunmaz, yakılır
Değil türkülerle
Mavzer sesiyle uyanılır benim memleketimde.
Üçünde öğrenirler ana-avrat sövmeyi
Sekizinde tabakadan sigara sarmayı
Sevmeyi
Gülmeyi
Öpmeyi
Masallarda dinlerler uzun kış gecelerinde.
Her yağanda karda bir umudun yakılışı
Yağanda yağmurda filizlenişi belirlenir gözlerinde
Dağlarda kuzu sesi karışır kaval sesine
Gökte yıldız pır-pır ederken
Her dağın, taşın ardında pusuda bekleyen
Bir tilki yada kurt
Acımasızca
Kalleşce
Haince saldırır o güzelim sessizliğe
O gün bu gündür
Çiçekler açmaz bahar mevsiminde
Benim memleketim Kürecik'te...

(Fatma Koyupınar'a)

Haydar Doğan

Teslimiyet Yaraşmaz Aşka

bir ateş altında kalmış bedenim
nereye gitsem kovalar gözlerin beni
kapanmış kapılar ardında yaşanan yalanlar
alır sevdiğimi dışarıda kalan rüzgarla.

teslim etmişim yüreğimi açarak beyaz bayrağı
kan sıçramış üstüme bir kere çıkması mümkün değil
bilmediğim bir cephe savaşı gibi ihanetin
vurulsam daha ilk çarpışmada gam yemem.

gidişler de yaşadım uzaklara arkama bakmadan
kalbimi bıraktığım da oldu gerilerde
alnımın aklıyla çıktım hep gönül çarpışmalarında
meydanı terk etmeyi hiç düşünmedim asla.

Haydar Doğan

Türkiye'yi Ziyaret Eden Bir Başbakan'ın Çırağan Sarayı'ndaki Görünüşü

Gün batalı kaç zaman oldu bu şehirde
Hiç kimseler farkında değil artık sessizliğin
Bir motor sesine uzanan durgun sular
Kıpırdatmadan tutar gökteki ay'ı
Sokak lambasına üşüşen gece pervaneleri
Karanlığın ortasına düşen ışıklarda dans etmekte
Henüz duvarları örülmemiş bina
Yarının ilk ışıklarıyla havar seslerini çığırtacak
Kimilerine göre
Hayatın yeni başladığı bu saatlerde
Kan uykusunda yatarken duvar işçileri
Sarı ışıklı otellerde raks etmekte zengin piçleri.

Haydar Doğan

Unutmak mümkün değil

Gitme vakti geldi artık bu şehirden
Bir daha dönmek üzere alınmış bir bilet cebimde
Kitaplarımı topladım son gecede
Yıllardır biriktirdiğim kasetler de hazır
Fotoğrafları almalıyım yanıma
Belki bakasım gelir sana hüzünlendiğim bir anda.

Kimseye söylemeden
Sabahın alacasında gitmek de varmış bu şehirden.
Artık ne vapura takılacak gözlerim
Ne de oturduğumuz çay bahçesine gidecek adımlarım
Belki böyle unuturum seni.

Uçak tam zamanında kalktı bu sefer
Hiç de geçikmedi gidecek olanlar,
İlk kez bu kadar yakınım bulutlara ve güneşe
Ve bu kadar uzağım sana ve sensizliğe.

Unutulur zamanla acılar derler ya
Yalanmış be bütün bunlar,
Kim söylemişse bunu, ya sevmemiş bu kadar
Ya da avutmak istemiş yüreğini
Kocaman bir yalanmış unutmak seni.

Haydar Doğan

Yaşadıklarım

Zaman oldu...

..

...

....

.....

.....

.....

..

.

Zaman doldu.

Haydar Doğan